

szobából áll, a melyeket ez alkalomra előkelő díszszel rendeztek be. A király termének majdnem mindegyikében ott találja feleséges családja egyes tagjainak arcképeit; így az egyik teremben Mária Valéria kir. hercegnő arcképe kötötte le a király figyelmét. Az előteremben történeti nevezetességű arcképek vannak, a melyek a kir. ház oly tagjait ábrázolják, a kik a Szent-Benedek-rend történetében szerepet játszanak. Igen szépek Dorfmeisternek, a híres osztrák festőnek képei is, a melyeket Schneider pozsonyi tanár ez alkalomra restaurált.

A cerce-teremben dolgozó-asztal van felállítva, a mely semmi díszet nem visel, csupán masszív méreteivel vonja magára a figyelmet.

A lakosztályban való rövid tartózkodás után ő felsége a tábori ebédre ment, a melyen a katonai cselebritásokon kívül két polgári férfi lett meghívva: Reiszig Ede és Fehér Ipoly, pannonhalmi főapát.

Ebéd után a felség rövid cercelet tartott, azután nyugalmra vonult, melyet mi sem zavart, mert a hatóságok estére a kávéházakban és vendéglőkben a zenét betiltották.

A mi a hadgyakorlatokat illeti, legjobban helyről szerzett információink szerint a *kis-czelli hadgyakorlatok pusztán lovassági manőverek lesznek*, a melyeknél Lobkovitz herceg és Frigyes kir. herceg vezrik a főszerepet.

A probléma az, hogy miként lehet egy az országba behatoló lovas hadsereget visszaverni. A hadseregek Fehér- és Vas vármegyékből Bercs és Bagasi alatt csoportosultak össze és minél több hidat terveznek pozíciójuk megerősítésére. Frigyes kir. herceg csapatai sokkal előnyösebb pozícióban vannak, mint Lobkovitzéi.

Ma, szerdán, ő felsége korán reggel kilovagolt az egész táborakkal Kis-Czell határába, s végignézte a döntő ütközetet a két ellenséges lovas hadtest között. „Lefuvás” után teljes elismerésének adott kifejezést.

Ezzel a dunántúli gyakorlatok, melyekben összesen tizenhárom lovasezred vett részt, véget értek, s a csapatok visszatérnek állomás helyeikre.

Ő felsége gyakorlat befejezte után visszatért a városba, s megebédelvén, elbucszott Fehér Ipoly főapáttól, s kihajtatott a vasútállomásra, hol ugyanazok megjelentek, kik a tegnapi megérkezésnél jelen voltak. A különvonat 5 órakor indult el, s 6 óra 19 perczkor ért Győrbe, hol ezuttal sokkal csekélyebb

számu közönség várakozott a perronn. Két percznyi itt időzés után a vonat tovább ment Bécs felé, hová esti 8 óra után érkezett meg.

Lovassági ütközet az Ujvárosban.

A most folyó lovassági hadgyakorlatoknak egy érdekes epizódja játszódott le hétfőn városunkban. Valóságos csatározást volt alkalma látni a háborusdihoz nem igen szokott győri közönségnek.

A dolog egész váratlanul történt. Vasárnap éjjel és hétfőn hajnalban csöndben bevonult Győrbe az 5-ik, a 9-ik és a 11-ik huszárezredből öt század, azonkívül a 19-ik gyalogezredből a 7-ik, 3-ik és 4-ik század. Ezek részint a kaszárnyákban telepedtek meg, részint egyes szállodákban, így az ujvárosi Nádor vendégfogadóban. A tisztikar a Fehér Hajóban gyűlt össze hétfőn délből és várta a történendőket.

A közönségnek csak az tűnt föl, hogy a káptalaudombhoz, meg a hidakhoz egy-egy szakasz huszár van kirendelve, kik a fölnyergelt lovak mellett türelmesen álldogálnak. Déli 1 óra után egyszerre erős puskaropogás hangzott az Ujváros felől, s a sétatéri hidon át sebes vágatva száguldozott egy hirnök a Fehér hajóhoz. A publikum egyszerre alar-mirozva lett, s mindenki sietett az Ujvárosba, hol a Nádorszálló előtt rendkívül érdekes hadikép mutatkozott.

Egy század dragonyos kísérlette meg a szálloda elfoglalását, s ezáltal az ut biztosítását a hoeszuhidhoz. A szállodában azonban 16 huszár volt, kik a leghevesebb ellentállást fejtették ki. A kapu alól és a földszinti ivóból gyors és szakadatlan tüzelést bocsátottak a támadókra, a kik szintén nem kimélték a patronokat. A láрма és a fegyverdurrogás, meg a lovak száguldozása azt a benyomást keltette, mintha komoly harcra lenne szó. A békés csata azonban nem tartott sokáig. A sétatéri hid felől sebes vágatva föltűntek a segítségül érkező huszárok, mire a dragonyosok megfordították a lovakat és a Kossuth utcán eltűntek Abda felé.

Kitűnt, hogy a dragonyosok a Győrön való

E pillanatban puskaropogás hallatszott künn. Weichlernek dobhártyája akárcsak kordován bőrből lett volna, meg se rezzen rá. — Zaj, kiáltás, ropogás nőttön-nőtt — s a vezér szép csendesén aludta a boldogok álmát.

A kurucok támadtak.

A zavar végtelen lehetett a készületlen labanczok soraiban, mert nemsokára egymást érték a tiszték Weichler táborában. Keltegették, rázogatták, s vagy két negyed órát vett igénybe, hogy feltápaszkodva, fegyvereit magára öltve, lóra ülhetett. De az öblös pipa úgy megzavarta fejében az egyensúlyt, hogy miután a lónak egyik oldalán fölkapott, a másikon már szerencsésen le is fordult.

Senki se ment segélyére. Nem is mehetett. A magukra hagyott labanczok pillanatig se tartották magukat. Mikor Weichler lóra akart ülni, akkor már keresztül tört sorokban hátráltak. A kurucz élvezetnek megadták az árát: fél óra múlva a hátrálás rendetlen futássá változott.

A kurucok voltak a csatát urai. Weichler a zöld fübe harapott. A kurucz pipa megártott neki. Szeremley pedig Janesi nyakába borulva sirt örömeiben.

Nem hozta tehát még se hiába a nyoleczvan-

hat darab pipát. Hatalmas füstöléssel ülték meg a kurucz vezérek a labanczok halotti torát. S Szeremley épen azt választotta ki magának, melyet Weichler szájában jó szívvel megátkozott. Visszavonta előbbi fogadalmát és soha senki se látta ezután életében eme történelmileg nevezetes pipa nőikül.

E csata még most is él az előiek emlékezetében. Színhelye maig a „kuruczvölgy” nevet viseli.

És a pipa?

Azt nemzetes és vitélő elői Szeremley Ádám magával vitte a sirba.

Mikor a számító utókor vasutat vitt a nemes emberek egykori fűszkébe, a véletlen úgy akarta, hogy az egykori már-már feledésbe ment régi temetőt hasítva egy sirt hozott színre. Lakója elporladt. Összes tartalma egy sor ezüst gomb, két sarkantyú és egy tajtpipa volt.

Önkénytelen a kuruczvölgyi hősről gondoltam, meg arra, tanácsos volna-e korunkban olyan öblös instrumentumot pipának használni, mikor a mai trafikás világban grammokban mérik vágott forgácsait azoknak a szép leveleknek, melyek a magyar földben olyan bőven megeremnek.

átkelést akarták megkísérlni, de első támadásukkal kudarcot vallottak. A huszárok ezután nemcsak a hidakat, hanem a többi átjáró helyeket is mindenütt megszállották. Egész éjjel cirkáltak az őrjáratok, sőt másnap is készenlétben voltak, várva az újabb támadást, a mely azonban elmaradt. Szerdára a huszárokat bevonták, s helyettük gyalogosok állottak ki őrknek a hidakhoz.

A dandárparancsnokság, mely a hadgyakorlatot intézi, szerdán fejeztette be a háborusdit, s a kifáradt katonák megpihenhetnek. A huszárok Fehérmegyéből jöttek, folytonos gyakorlatozás közben.

Az utóbbi két nap alatt elszállásolva volt Győrben az említett katonaságon kívül még egy kerékpár osztag, s a 19-ik egészségügyi osztag is, melyek fél napos pihenő után tovább mentek Kis-Czell felé.

Dankó Pista hangversenye.

A zseniális cigányprimásnak, ki egy maga több dalt irt, mint az összes ifjabb zeneszerzők, egy este elég volt, hogy meghódítsa a győri közönséget. Hétfői hangversenyét sokáig nem fogjuk elfeledni: megtelt a lelünk a fűlbemáshoz, igaz magyaros érzésű dalok egész rajával.

Nagy örömről szolgált nekünk, helybeli újságíróknak, az a zajos tetszés, a melyet Dankó Pista aratott a maga dalaival, a hegedűjével és dalos társulatával. Mint a féle igazi bohème ember, akiben minden van, csak üzleti szellem nincs, Dankó Pista reklám és helyismeret nélkül állított be városunkba s előadásait a sétatéri söröde helyiségeiben akarta megtartani. Ez a hely azonban elégtelen nagyobb közönség befogadására, s kellő színpad sem állítható föl benne. E miatt a helybeli lápszerkesztők elhatározták, hogy a Dankó-hangversenyt a színházban tartatják meg, s magukra vállalták a közönség értesítését. Hétfőn közös körlevélben tudatták a közönséggel, mily élvezetes előadás kínálkozik számára, s estére a kárzaton kívül minden jegyet sikerült eladni.

A győri közönség tanuságot tett arról, hogy bizik sajátjának az ajánlásában. Ez ránk nézve hízegő eredmény, melyet valamennyien, párt különbség nélkül, örvendően vehetünk tudomásul. A színházban Győr város elit közönsége jelent meg, s 8 órától csaknem fél 11-ig hallgatta Dankó Pista remek szerzeményeit. Az öt tagú társulat méltó az elismerésre. Diszkrétan és vervevel énekeltek a szép nótákat Leeb Vilmos karmester zongora és Dankó Pista hegedű kísérete mellett. Alkalmunk volt meggyőződni, hogy a társulat egyik tagja, Csorba János a legpompásabb népdal-énekesek egyike. Ambár hangja elvesztette érczét, s hiányt feleltetni képes előadási művészetével. Tamásy kivül senkit nem hallottunk, ki oly tűzgyökéres magyarsággal tudna pointirozni éneklés közben, mint Csorba János. Különösen nagy hatást keltett ama dal éneklésével, melyet Dankó Pista Győrről tartózkodása alatt szerzett.

Viharos derűtséget keltett a „Kánász nóta” s a „Czigány karaván”, melyet az egész társulat adott elő. Szép hangjával a solo daloknál feltűnt Erdős Béla és Hajnal Erzsike.

A közönség azonban legnagyobb tetszéssel Dankó Pistát hallgatta el, midőn hegedűsölet játszott. A bus dallamokat néma csöndben hallgatta s elhallgatta volna órákon át. Dankó simán játszik, minden cigányos sallang nélkül, de annál mélyebb hatással. Rokonszenves, intelligens arca és szerény modora mindenkit megnyert. Ha ismét eljön Győrbe, bizton számíthat meleg fogadtatásra.

A derék dalostársulat Győrből Kapuvárra ment, honnét Sopron és Szombathely városokat fogják felkeresni.